

STM 1951

Naumanns la reggia del fato

Av Richard Engländer

© Denna text får ej mångfaldigas eller ytterligare publiceras utan tillstånd från författaren.

Upphovsrätten till de enskilda artiklarna ägs av resp. författare och Svenska samfundet för musikforskning. Enligt svensk lagstiftning är alla slags citat tillåtna inom ramen för en vetenskaplig eller kritisk framställning utan att upphovsrättsinnehavaren behöver tillfrågas. Det är också tillåtet att göra en kopia av enskilda artiklar för personligt bruk. Däremot är det inte tillåtet att kopiera hela databasen.

NAUMANNS LA REGGIA DEL FATO

I EN UPPSATS av C.-G. Stellan Mörner om Carl XIII:s notsamling (STM 1949, s. 195) omnämnes J. G. Naumanns italienska kantat *La reggia del fato*, ett litet tillfällighetsverk som ursprungligen skrevs för hovet i Dresden och som spelades flera gånger efter Naumanns ankomst till Sverige under sommaren 1777 i Drottningholm. Uppgifterna om verkets karaktär och öde, som finnas i min dissertation (Berlin 1916, s. 31) och som kompletteras av ett intressant Drottningholmsbrev¹ av Naumann från aug. 1777 i min bok om J. G. Naumann als Opernkomponist (Leipzig 1922, s. 74 och 397), ha tydligen undgått Mörner, som även förbiser, att ett partitur-ex. till *La reggia del fato* finnes på MAB. Detta bibl. äger dessutom en avskrift av enbart uvertyren i partitur och ork.-stämm. (Sv. Saml. Ork. rar.). Originalpartituret till *La reggia del fato* tillhörde Sachs. Landesbibliothek, tidigare »Kgl. Bibl. Dresden, Mus». (vilket enligt Eitners förkortning betyder det nämnda bibl:s musikaliesamling, inte dess »Museum«!).

Av de små textretoucherna på italienska i MAB:s partitur framgår tämligen tydligt, att verket sjöngs på italienska även i Drottningholm. Den tryckta textboken med översättning till svenska (jfr P. Vretblad, *Konsertlivet i Stockholm*, 1918, s. 199) motsvarar helt praxis vid bl. a. den italienska hovoperan i Dresden under denna tid, i det att man i librettoform brukade presentera den italienska originaltexten tillsammans med en översättning till tyska för åhörarnas skull.

Richard Engländer.

---

¹ » . . . Meine Cantata wird noch immer, wenn kein Theater ist, abends aufgeführt und ich bin sie zum Ekel überdrüssig.»